

தோடர் இனப் பழங்குடிகளின் விடுகதைகளும் பழமொழிகளும்

திருமதி.த.வித்யா

பகுதி நேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்,
அன்னை தெரசா மகளிர் பல்கலைக்கழம், கொடைக்கானல்

முன்னுரை

தோடர்கள் அல்லது தொதவர்கள் என்பவர்கள் தமிழ்நாட்டில் நீலகிரி மாவட்டத்தில் பலகாலமாக வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவர்கள் 'தொதவம்' என்ற மொழியைப் பேசக் கூடிய சிறு பழங்குடி இனத்தவர் ஆவர். ஆய்வாளர்கள் இவர்களைத் 'தோடா' என்றே பதிவு செய்துள்ளனர். தோடர்கள் தாம் வாழும் இடத்தை 'மந்து' என்று கூறுகின்றனர். இம்மந்துகளில் எருமை மாடுகளை வளர்க்கின்றனர். பெரும்பாலும் இவர்களின் வாழ்க்கை எருமை மாடுகளைச் சுற்றியே அமைவதால் மானிடவியல் அறிஞர்கள் செல்லமாக 'எருமையின் குழந்தைகள்' என்று அழைப்பர். இவர்களுடைய வீடு மற்றும் கோயில் அரைவட்டவடிவமாக காணப்படும். நுழைவாயில் சிறியது. நன்கு குனிந்து அல்லது படுத்து தான் செல்ல வேண்டும். தற்போது கோயில்கள் மற்றும் அரைவட்டமாகவும் வீடுகள் மற்ற இன மக்களின் வீடுகள் போன்றும் காணப்படுகின்றன. இந்த மக்களுடைய மொழி மிக விரைவாக அழிந்து வரும் மொழிகள் பட்டியலில் இடம் பெற்றுள்ளதாக யுனெஸ்கோ தெரிவித்துள்ளது. தோடர்களின் வாய்மொழிகளை மீட்டெடுக்கும் பொருட்டு களஆய்வில் சேகரிக்கப்பட்ட விடுகதைகள் மற்றும் பழமொழிகள் பெறப்பட்டு இங்கு கட்டுரையாக தொகுத்தளிக்கப்பட்டுள்ளது.

விடுகதைகள்

விடுகதை என்பது விடுவிக்கப்பட வேண்டியது. மறை பொருளினின்றும் விடுவிக்கப்பட வேண்டிய கதையே விடுகதையாகும். தமிழ் மொழியில் புதிர் பண்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு எதிர்மறையிலேயே பெரும்பாலும் விடுகதைகள் தோன்றுகின்றன. அறிவு ஊட்டுவதும் சிந்தனையைத் தூண்டுவதும் விடுகதையின் குறிக்கோளாகும். கதைக்கு ஆதாரமாகவும் செய்யுளுக்கு உயிராகவும் பொழுதுபோக்குச் சாதனமாகவும் விடுகதைகள் அமைகின்றன. பெரியோர்க்கும் சிறியோர்க்குமிடையே தோடர் பை ஏற்படுத்துகிறது. விடுகதையின் அடிப்படைப் பண்பு உருவகமாகும்.

விடுகதையின் வரலாறு தொல்காப்பியத்தில் தொடங்கி இன்று வரை தொடர்கிறது என்று கூறலாம். தொல்காப்பியர் யாப்பு முறையைக் குறிப்பிடும்போது விடுகதை பற்றியும் குறிப்பிடுகிறார்.

“நூலினான உரையினான

நொடியோடு புணர்ந்த பிசியினான

ஏது நுதலிய முதுமொழியான

மறைமொழி கிளந்த மந்திரத்தான

கூற்றிடை வைத்த குறிப்பினான

(தொல்.செய்யுளியல் 165)

- இவற்றில் பிசி என்பது விடுகதையாகும்.

ஒப்பொடு புணர்ந்த உமவத் தானும்

தோன்றுவது கிளர்ந்த துணிவினானும்

என்றிரு வகைத்தே பிசிவகை நிலையே”

என்று பிசிக்கு விளக்கம் தருகிறார்.

உவமையாக அமைவதும் தெளிவுபட வருவதும் என விடுகதை இருவகையில் அமையும் என்கிறார் தொல்காப்பியர். விடுகதையை விளக்கியவர் தொல்காப்பியரே ஆவார்.

தமிழில் ‘பிசி’, ‘நொடி’, ‘புதிர்’, ‘விடுகதை’, ‘வெடிபோடுதல்’, ‘அழிப்பாங்கதை’ என்றும் வழங்கப்படுகின்றன. விடுகதை என்ற சொல்லாட்சி எக்காலத்துப் புகுந்தது என்பதற்குச் சான்றுகள் இல்லை. இருப்பினும் ‘பிசி’ என்ற சொல்லே பின்னாளில் ‘பிதிர்’ என்றாகிப் பின் ‘புதிர்’ என்றாகியிருக்க வேண்டும்.

விடுகதையின் கருப்பொருட்கள்

மக்கள் வாழ்க்கையின் பல்வேறு பகுதிகளையும் பிரதிபலிப்பனவாக விடுகதைகள் அமைகின்றன. வாழ்க்கையின் பயன்படு பொருள்களான கருப்பொருள் யாவற்றையும் விளக்கும் வகையினவாகவும் அமைகின்றன. இவ்விடுகதை போடும் பழக்கம் உலக மக்கள் அனைவரிடமும் காணப்படுகிறது. குறிப்பாக, 1) இயற்கைப் பொருட்கள், 2) விலங்குகள் மற்றும் பறவைகள், 3) தாவரங்கள் (மரம் செடி கொடிகள்), 4) உடல் உறுப்புக்கள், 5) உணவுப் பொருட்கள், 6) பண்டப் பாத்திரங்கள், 7) அணிகலன்கள், 8) வாகனங்கள், 9) தத்துவம், 10) அறிவியல், 11) புராணம் இதிகாசம் மற்றும் 12) பல் பொருள் இவற்றையொற்றியே விடுகதைகள் கூறப்படுகின்றன.

தோடர்களின் விடுகதைகள்

தோடரின மக்களிடையே காணப்படும் வாய்மொழி வழக்காறுகள் அனைத்தும் தம் முன்னோர்களால் கற்றுத்தரப்பட்ட கல்வியாகவும், தம் அனுபவத்தால் வெளிப்படும் அறிவாகவும் திகழ்கின்றன. இவர்கள் பெரும்பாலும் தம் குழுவுடன் ஒன்றாகக் கூடும் போதே வாய்மொழி வழக்காறுகளை வெளிப்படுத்துகின்றனர். இது இவர்களின் மரபுத் தன்மையாகத் திகழ்கின்றது. கள ஆய்வின் போது ஏழு விடுகதைகளை மட்டும் என்னால் சேகரிக்க முடிந்தது. இவ்விடுகதைகளை, நீர்க்காய்சி மந்தை சேர்ந்த ஷாம்பவி, பிரதிக்ஷா, பிரவின், கரிக்காடு மந்தை சேர்ந்த க.கலைவாணி நட்சத்திராசின், தவிட்டுக்கோடு மந்தை சேர்ந்த தாமரைமல்லி, திக்கோர் மந்தை சேர்ந்த வாடாமல்லி, கெங்கோடு மந்தை சேர்ந்த பூவ்மொழி ஆகியோர் கீழ்காணும் விடுகதைகளை எனக்குத் தந்தனர்.

1. ஒரு குகையில் நான்கு சட்டிகளை கவுத்து வைப்பார்கள். அது என்ன? அதன் விடை எருமையின் பால்மடியும் அதன் காம்புகளும்.
2. ஆறுபேர் இருப்பார்கள். ஒருத்தரை மட்டும் பள்ளத்தில் தள்ளுவார்கள். மீதம் ஐந்து பேர் ஒரே இடத்தில் இருப்பார்கள். அவர்கள் யார்?
விடை : ஐந்து விரல்களால் உணவைப் பிசைந்து வாய்க்குள் தள்ளுவதைக் குறிப்பதாக இவ்விடுகதை அமைந்துள்ளது.

மேற்கண்ட இரண்டு விடுகதைகளையும் தமிழக மந்தை சேர்ந்த திருமதி வாசமல்லி அவர்கள் தமிழ்மொழியில் கூறினார்.

விளக்கு பற்றிய விடுகதை

“அர்தர்ஸ் நீர், நீர்தர்ஸ் க்குர்டி, குர்டிதர்ஸ் பூவ்”

அர்தர்ஸ்நீர் - பாறையில் நீர் - அகல் விளக்கு

நீர்தர்ஸ்க்குர்டி - நீரில்கொடி - விளக்குத் திரி

குர்டிதர்ஸ்பூவ் - கொடியில் பூ - விளக்கு எரிதல்

அதாவது பாறையில் நீர், நீரில் கொடி, கொடிமேல் பூ அது என்ன?

விடை : அகல் விளக்கு.

மூக்கு பற்றி விடுகதை

ஏப்ப் கோட்டாய்க் உற்கொப்பு

கோட்டாய்க் - மூக்கு துளை

உற்கொப்பு - மூக்கு சதை

ரெண்டு வீட்டுக்கு ஒருத் திண்ணை அது என்ன?

விடை : மூக்கு

இவ்விடுகதை தமிழ் மொழியில் “இரண்டு கிணற்றுக்கு ஒரு பாலம் என்னும் விடுகதைக்கு இணையாக அமைந்துள்ளது.

தோடர்களின் நடனம் தொடர்பான விடுகதை

“ஓழத்தின் குடியிஷ் ஓ ஓள் ஓழத்திதித்”

ஓழத்தின் குடி - சாப்பாட்டு பாணை

ஓள் ஓழத்திதித் - பாரம்பரிய நடனம்

சாப்பாட்டு பாணையின் வட்டமான விளிம்பு பகுதி. தோடர்கள் வட்டமாக நின்று நடனமாடுவதையும், உலை கொதிக்கும் சத்தம் நடனத்திற்கேற்ற பாடலாகவும் குறிப்பிடுகின்றனர்.

“திண்ணை நோடுவிளுகுமோ

ஓர்ஸ்க்கல் நோடுவிளித் தோகியீ

அல்லி நோட்டு விளினும் என போடு தீரிய இறட்ச்சி”

பொருள்

திண்ணை விடியட்டும் என்று காத்திருக்குமாம்

அடுப்பு விடியக் கூடாது என்று கூறுமாம்

அலமாரி விடித்தாலும் என்பாடு தீராது என்று கூறுமாம்.

தோடர்கள் வீடுகள் அடுப்புத் திண்ணையுடன் அமைந்திருக்கும். அன்றாடம் காலை எழுந்ததிலிருந்து இரவு படுக்க செல்லும் வரை அடுப்பில் ஏதாவது வேலை செய்து கொண்டு இருப்பர். அலமாரியில் இருந்து பொருட்களை எடுப்பதும் வைப்பதும் இருப்பர். ஆகையால் திண்ணை, அடுப்பு, அலமாரி இம்முன்றும் விடிந்தவுடன் நடக்கும் செயல்களை நினைத்து சலித்துக் கொண்டதாகக் கூறுகின்றனர் இம்மக்கள்.

இத்தோடர் விடுகதைக்கு இணையான விடுகதையாக சு.சக்திவேல் அவர்கள் ஒரு விடுகதையினை குறிப்பிடுகிறார்.

“பொழுது விடிந்தால் நல்லது என்றது ஒன்று
பொழுது விடிய வேண்டாம் என்றது ஒன்று
விடிந்தால் என்ன, விடியாவிட்டால் என்ன என்றது இன்னொன்று”

விடை : கட்டில், அடுப்பு, உறி.

கண் பற்றிய விடுகதை

“தன் ஒருண் ஓட்டம் மூன் கோணியீ”

பொருள் : அக்கா, தங்கை இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் முகம் பார்க்க முடியாது.

விடை : கண்.

இவ்விடுகதைக்கும் சு.சக்திவேல் அவர்கள் இணையாக ஒரு விடுகதையைக் கூறியுள்ளார்.

“அக்காள் தங்கை உறவுண்டு
அண்டை அண்டை வீடுண்டு
கிட்டக் கிட்ட வந்தாலும்
தொட்டுக் கொள்ள முடியாது”

விடை : கண்கள்.

தோடர்கள் மேற்கண்ட விடுகதைகளை திருமணங்களின் போதும், கோயில் திருவிழாக்கள், காதுகுத்தும் சடங்குகளின் போதும் குழுவாக இருக்கும் போதும் பொழுதுபோக்காக சொல்லி மகிழ்கின்றனர். இருப்பினும் முதியவர்கள் இறப்பிற்கு பிறகு வழக்காறுகள் மெல்ல அழிந்து வருவதாகவும் வருத்தம் தெரிவிக்கின்றனர்.

பழமொழிகள்

‘பழமொழி’ என்ற சொல்லே பழமொழி பற்றிய சிறந்த வரையறையாக அமைந்துள்ளது. பழமொழி என்பது உலகுக்கு உணர்த்தும் உண்மையை ஒரு சிறிய வாக்கியத்தின் மூலம் சுருக்கிக் கூறுவதாகும். அப்பழமொழி முழுமையாக இல்லாவிடினும் அதை விளக்கிக் கூறும்போது முழுக்கருத்தும் வெளிப்படும் என்று தூர்கா பகவத் கூறுவதாக சு.சக்திவேல் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்.

“அங்கதம் முதுசொலோடு அவ்வேழ் நிலத்தம்”

(தொல்.செய்.391)

“ஏது நுதலிய முதுமொழி என்ப”

(தொல்.செய்.165)

என்று பழமொழிக்கு விளக்கம் தருகிறார் தொல்காப்பியர். தொல்காப்பியர் பழமொழியை முதுசொல், முதுமொழி என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

பழமொழிகள் சார்புடைய உண்மைகளை உணர்த்துகின்றன. பழமொழிகள் பயன்படுத்தும் சூழலையொட்டிப் பல்வேறு பொருள் தரலாம். இவற்றிற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு. பழமொழி உணர்த்தும் பொருளும் உண்மையும் அது பயன்படுத்தப்படும் சூழலையொட்டியே அமையும்.

பழமொழியின் கருப்பொருள்

உலகில் காணப்படும் அனைத்துப் பொருட்கள் பற்றியும் பழமொழிகள் பேசுகின்றன. பழமொழிகள் இடம்பெறாத பொருளே இல்லை எனலாம். பழமொழியில் காணப்படும் கருத்துக்கள் எக்காலத்திற்கும் பொருந்துவனவாகக் காணப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

1. மக்கள் இனம்
2. விலங்கினம்
3. மரம், செடி, கொடி
4. பண்பாடு
5. பல்பொருள் பற்றியது

இந்த ஐந்து வகையான பெரும் பிரிவில் அனைத்துமே அடங்கிவிடும்.

தோடர்களின் பழமொழி

தோடர்களில் அனுபவ முதிர்ச்சி கொண்ட பெரியவர்களால் பழமொழிகள் மற்றவர்களுக்குக் கற்றுத்தரப்படுகிறது. கள ஆய்வின் போது 74 வயதான பூவ்மொழி (கெங்கோடு மந்து) அவர்களும் 65 வயதான வாடாமல்லி (திக்கோர் மந்து) அவர்களும் இரண்டு பழமொழிகளை எனக்குக் கூறினர்.

தமிழர்கள் நல்லதுக்குக் காலம் இல்லை என்று கூறுவார்கள் அதுபோல தோடர் பழமொழி ஒன்று.

“ப்யூத்தி எழ்த்திவிய் ஒள்க் கொழ்திட்டு உத்து கல்சிவிய் ஒள்க் போற்று ஊர்”

பொருள் : நல்லது சொன்னவர்களுக்குக் கால்நடைகளும் கொடுக்கும் தவிட்டினையும், கெட்டது சொன்னவர்களுக்கு பால் சோறும் கொடுக்கும் காலம் இது என்று வாழ்க்கையின் நடைமுறையைப் பற்றி கூறினார்கள்.

“பல்ஏழ்க்கு உற்புட்டு, ப்யுத்திஉட்டு ஓள்கு உற்போழி”

பொருள் : எத்தனை எருதுகள் இருந்தாலும் முதலில் எருதுக்கு அடிக்கொடுத்தால் மற்றவை தானாக நகர்ந்து செல்லுமாம்.

அழகாக இல்லாதவர்கள் அடுத்தவர்களைப் பார்த்து கேலி செய்வதை திருமதி.வாசமல்லி அவர்கள் தமிழில் ஒரு பழமொழியைக் கூறினார்கள்.

“குறையுள்ள எருமை மற்ற எருமைகளுடன் எப்போதும் சண்டை போடும்” என்று குறையுள்ளவர்களின் மனது எவ்வாறு இருக்கும் என்று இப்பழமொழியை வைத்து விளக்கம் கூறினார்.

மேலும் தங்களுடைய மனது எவ்வாறு இருக்கிறது (கவலையாகவா அல்லது மகிழ்சியாகவா) என்பதற்கு இவர்கள் ஒரு பூவை வைத்து விளையாடுவதாக திருமதி.வாசமல்லி அவர்கள் ஒரு விளக்கத்தினைக் கூறினார்.

“அர்க்கில் பூ என்ற பூ இவர்களுடைய மன்தில் இருக்கும் பூ. அப்பூவைப் பறித்து கையில் மூடிக்கொண்டு கவலை இருக்கா இல்லையா என்று மூன்று முறை கேட்பார்கள். மூன்றுமுறை கேட்டவுடன் கையைத் திறந்து காட்டுவார்கள். பூ மொட்டாக இருந்தால் கவலையாக இருப்பதாகவும், விரிந்து இருந்தால் மகிழ்ச்சியாக இருப்பதாகவும் எடுத்துக் கொள்வதாகவும் கூறினார்.

தோடர் இனமக்களின் வாய்மொழி வழக்காறுகளை ஆய்வு செய்த முனைவர் கோ.சுனில்ஜோகி, உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, குமரகுரு பன்முகக் கலை அறிவியல் கல்லூரி, கோவை அவர்கள் 27 நவம்பர் 2019 பதிவுகள் என்னும் ஆய்வுக் கட்டுரையில் தோடர்களிடமிருந்து இரண்டு பழமொழிகளை மட்டுமே சேகரிக்க முடிந்ததாக பதிவு செய்துள்ளார். அப்பழமொழி,

“நா ஏஸ்த்தேனா நீ ஏஸ்த்தேனா”

பொருள் : சொன்னது வாய் கேட்டது உன்காது வாய்க்கும் காதுக்கும் இடைவெளியுண்டோ அதுபோலத் தான் ஒருவரின் கூற்றுக்கு செவிமடுக்காத போது ஏற்படும் என்கிறார்.

“உடுகலு கத்தி பீசிரா”

உடுகலு எருமையினைக் குறிப்பது. அது தன் வாலினை வீசுவது போல நம்முடன் இருப்பவர்களே நம்மை வீசி சிக்கலினை ஏற்படுத்தி விடுவார்கள் என்னும் பழமொழி குழலோடு தொடர்புடையது என்பதை பழமொழிகள் தெளிவுபடுத்துகின்றது.

முடிவுரை

விடுகதை என்பது விடுவிக்கப்பட வேண்டியது. மறை பொருளினின்றும் விடுவிக்கப்பட வேண்டிய கதையே விடுகதையாகும். விடுகதையின் வரலாறு தொல்காப்பியத்தில் தொடங்கி இன்று வரை தொடர்கிறது என்று கூறலாம். தோடர் இன மக்களிடையே காணப்படும் வாய்மொழி வழக்காறுகள் அனைத்தும் தம் முன்னோர்களால் கற்றுத்தரப்பட்ட கல்வியாகவும் தம் அனுபவத்தால் வெளிப்படும் அறிவாகவும் திகழ்கின்றன. இவர்கள் பெரும்பாலும் தம் குழுவுடன் ஒன்றாகக் கூடும் போதே வாய்மொழி வழக்காறுகளை வெளிப்படுத்துகின்றனர். பாடல்கள், கதைகள், பழமொழிகள், விடுகதைகள் போன்ற வாய்மொழி வழங்காறுகள் இவர்களிடே இன்றும் வழங்கி வருவது சிறப்பானதாகும். கள ஆய்வில் பழமொழிகள், விடுகதைகள் போன்றவற்றை எனக்கு கொடுத்த தோடர் இன மக்களுக்கு நன்றிகளை உரிதாக்குகின்றேன்.